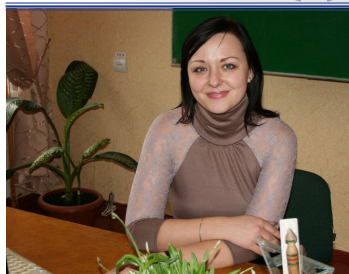

Політехнік №4

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Подальший розподіл
місць наступний:

ЕК 11	157 балів
ЕС 12	120 балів
ЕП 11	111 балів
ЕА 11	105 балів
ПС 11	86 балів
РА 11	69 балів
ОВ 11	62 бали
ЕС 11	51 бал
ОМ 11	6 балів

У другому номері газети на сторінках «Політехніка^{інформ}» редакція за підтримки адміністрації технікуму оголосила конкурс «Найрейтинговіша група».

За попередніми результатами конкурсу на кращу академічну групу І курсу ЧПТ, враховуючи показники успішності, якості знань, кількість відмінників та невстигаючих, заохочення і стягнення студентів, результати участі в предметних олімпіадах та спортивних змаганнях, лідирує група

ОД 1-1 (наставник групи
В. Ю. Бескиш) – 203 бали.

Поки що не враховані бали за участь в різноманітних конкурсах, акціях, виставках і т. ін. Нагадуємо, що за підсумками навчального року найкраща академічна група І курсу отримає в якості заохочення екскурсійну поїздку.

Положення про огляд-конкурс та показники оцінювання дивіться на сайті технікуму в розділі «Виховна робота».

ВАЖЛИВІ ДАТИ

Любі наші!

Щиро вітаємо вас з
Міжнародним днем жінок!

Віки і тисячоліття світової історії осяяні вашою мудрістю та ніжністю, чарівністю та красою. І тільки завдяки вашій життєвій силі, насназі та довготерпінню з віку у вік продовжується рід людський на землі. Матір, сестра, кохана, вчителька – жіночий першопочаток супроводжує нас до останнього подиху. І якщо краса порятує світ, то це буде ваша краса. Адже ви перетворюєте його на чарівну перлину, яку ми кладемо і довічно кластимемо до ваших ніг.

У цей святковий день бажаємо всім жінкам довічного щастя, шаленого кохання та постійного добробуту. І нехай виконуються найзаповітніші мрії, адже бажання кожної жінки – закон.

Нехай весна живе у вашому серці щодня, за будь-якої погоди та при будь-якому настрої. А настроїв - нехай вам забезпечують ті, хто поряд, хто любить вас і цінує.

Адміністрація технікуму

КВК “Інші мови ти вивчай, та свою не забувай!”

21 лютого – Міжнародний день мови. Де і коли народилася традиція святкування дня рідної мови? Історія свята, на жаль, має дуже трагічний початок. 21 лютого 1952 року у Бангладеші влада жорстоко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання в країні бенгальської мови. Відтоді цей день у Бангладеші став днем полеглих за рідну мову. Минуло багато років. Аж у жовтні 1999 року на Тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було запроваджено Міжнародний День рідної мови як привід для роздумів та зосередження уваги на мовному питанні. Починаючи з 21 лютого 2000 року, цей день відзначають і в Україні. Оскільки з 6 000 розмовних мов світу близько половині загрожує зникнення, ЮНЕСКО прагне підтримувати мову як ознаку культурної приналежності особи, яка ідентифікує її. Окрім того організація вважає, що вивчення іноземних мов та багатомовність є ключами до взаєморозуміння та взаємоповаги.

На честь цього свята студенти технікуму провели КВК. У цьому році взяти участь у змаганні гумористичного таланту виявили бажання студенти групи ЕС1-2 та ЕП 2-2. Проте вболівальники, які заповнили весь актовий зал, проявили себе не гірше. Серед них слід відзначити такі групи: ЕС 2-1, ЕС 2-2, ОМ 2-1, ОД2-1, ПС 1-1, ЕП 2-2, ЕП2-1. Як ніколи студентська молодь була уважною та активною у конкурсах для вболівальників і розходиться із КВК не поспішала.

Командам необхідно було пройти такі конкурси:

1. Візитка (назва, девіз)
2. Розминка (запитання до команд)
3. Конкурс капітанів (промова)
4. Д/З (сценка про мову)
5. Кліп (“Не соромся рідної мови”)

До першого конкурсу команди підготувалися серйозно. Група ЕС 1-2 обрала для себе назву “Струмчик” (Спілка толерантних, розумних, україномовних, мудрих, чесних і кмітливих), щоб пов’язати образну спеціальність із запропонованою темою. Група ж ЕП 2-2 теж поєднала назву своєї спеціальності з лінгвістичним терміном – “Діалектричний зворот” (порівняйте, дієприкметний зворот). На високому рівні були представлені команди та продекларовані девізи.

У розминці значний відрив по балах мала команда “Діалектричний зворот”. Необхідно було швидко давати відповіді на запитання мовної тематики.

Конкурс капітанів довів, що у ЧПТ навчають-

ся справжні оратори, які здатні переконати весь зал у своїй правоті.

Для вболівальників теж були запропоновані запитання, які давали можливість заробити додаткові бали командам.

Неперевершену акторську майстерність показали обидві команди у конкурсі «Домашнє завдання». Група ЕП 2-2 виграла сценку про вчительку української мови на побаченні у ресторані. А команда групи ЕС 1-2 представила свій варіант написання українського алфавіту та правопису Кирилом та Мефодієм.

Апофеозом всього дійства стали кліпи, створені студентами обох команд, на тему «Не соромся рідної мови!».

Ведучими КВК були студенти групи ПС 1-1 Багацький Владислав та Жоноватюк Світлана, які завели зал, показали своє вміння швидко орієнтуватись у ситуації та постійно співпрацювали із журі та глядачами.

Не залишилось без емоцій і вельмишановне журі – голова циклової комісії філологічних дисциплін Гаврилець А.О., викладач іноземної мови – Колінько І.В., викладач інженерної механіки Лисенко О.О. та викладач вищої математики Іщенко О.О. Їм настільки було важко визначитись із переможцем, що довелося вигадувати додатковий конкурс. Проте і він не врятував ситуацію, обидві команди легко впорались із цим завданням. Тому було вирішено поділити І місце між обома групами.

Заступник директора із виховної роботи Сердюк С.Г. підготував призи – смачні торти для команд. Самі ж команди зі сцени подякували своїм наставникам – Галат Н.Д. та Волошиній Г.А. за підготовку і проведення КВК на високому рівні.

Молодь була в захопленні від такого заходу. Студенти інших груп висловили неабияке бажання в подальшому теж брати участь у подібному КВК.

Справді, такі заходи цікаві, хоч потребують великих зусиль не лише з боку студентів, а й з боку їхніх наставників групи, що допомагають скерувати таланти у правильному напрямку. Проте це приносить свої педагогічні плоди і допомагає у виховній роботі.

Аматорська ліга

Черкаський політехнічний технікум – у спорті не пасе задніх. У період з 24.11.2012р. до 9.02.2013р. збірна команда технікуму з міні-футболу під керівництвом тренера С.Г. Сердюка взяла участь в чемпіонаті області серед аматорів «Зимова ліга», організованого Управлінням у справах сім'ї, молоді та спорту Черкаської облдержадміністрації. Будучи дебютантом такого турніру та наймолодшою за віком командою, наші студенти продемонстрували цікаву та змістовну гру, виступивши досить успішно, а саме: серед 20-ти команд І ліги вони виявилися дев'ятьма. Честь збірної команди технікуму захищали: Гриб Олег (РА4-1), Сидоран Сергій (РА4-1), Литвиненко Сергій (ЕП4-1), Лукій Денис (ЕС3-1), Любаненко Назар (ЕС3-1), Курінний Андрій (ЕС3-2) – капітан команди та її кращий бомбардир, Мигаль Ігор (ЕС3-2), Голубенко Андрій (ОВ3-1), Семчак Петро (ПС3-1), Боднарук Василь (ЕС2-1), Мамієнко Максим (ЕС2-2), Бондаренко Віталій (ЕП2-2), Дровольський Максим (ОМ2-1), Бондаренко

Олександр (ОМ2-1), Сулима Сергій (ПС1-1). За цей час команда стала дружньою, не зважаючи на різний вік та різноманітність представлених у ній спеціальностей.

Бажаємо нашим футболістам нових спортивних здобутків та перемог!

Перемога ЧПТ в пам'ять

О.І. Руденка

... Ще зовсім недавно він був поряд з нами. Працював, радів життю, будував плани. Добрий, надійний, відповідальний. Справжній друг, товариш і, звичайно, – вчитель. І ось уже чотири роки його немає.

В народі говорять: «Людина живе доти, доки її пам'ятають». Тож 5 лютого в спортивному залі технікуму було проведено IV традиційний турнір з баскетболу серед команд юнаків навчальних закладів м. Черкаси, присвячений пам'яті викладача фізвиховання технікуму, тренера з баскетболу – Олега Івановича Руденка.

Від педагогічного колективу технікуму виступив директор – Галат Дмитро Володимирович, який пригадав сторінки з життя Олега Івановича, пов'язані з нашим закладом та запропонував вшанувати його пам'ять хвилиною мовчання.

У першій півфінальній грі зустрілися команди Черкаського художньо-технічного коледжу та Черкаського політехнічного технікуму. Команда нашого навчального закладу перемогла з рахунком 58:42.

У другому півфіналі команда Черкаського професійного ліцею виявилась сильнішою за збірну Черкаського вищого професійного училища з рахунком 43:36.

Збірна команда Черкаського вищого професійного училища з рахунком 48:41 перемогла команду Черкаського художньо-технічного коледжу в грі за третє місце.

А перемогли в змаганнях студенти Черкаського політехнічного технікуму, обігравши в фіналі команду Черкаського професійного ліцею з рахунком 53:31.

Богатирі технікуму

19 лютого 2013 року в спортивному залі було проведено особисту першість технікуму з гирьового спорту, присвячену пам'яті викладача Карабана Миколи Івановича, де участь взяло більше 30 «богатирів» навчальних груп I-IV курсу.

За підсумками змагань переможцями у вагових категоріях стали:

до 70 кг – Зеленько Олег (ЕС 3-1)

до 75 кг – Бурда Анатолій (РА 2-2)

Бібік Роман (ЕС 1-1)

до 85 кг – Калашник Андрій (ЕС 2-1)

до 90 кг – Денисенко Ігор (ПС 4-1), який встановив новий рекорд технікуму!

понад 90 кг – Бас Сергій (ЕС 2-1)

Переможці змагань нагороджені медалями, грамотами та пам'ятними вимпелами.

Інформацію підготували

Д.Г. Шпак - керівник фіз.виховання та

С.Г. Сердюк - заступник директора з виховної роботи

УМІЙ СЕБЕ ЗБЕРЕГТИ

Небезпека мобільних телефонів

Ми звикли ставитися до мобільного телефону, як до цілком безпечної речі, тому й носимо його в кишені, сумочці чи на шії. Виявляється, це дуже небезпечно.

Небезпека 1

Опромінення, яке може викликати рак.

Рекомендації зводяться до наступного:

- потрібно вибирати телефон з меншою максимальною потужністю ;
- прагнути обмежити кількість розмов і розмовляти безперервно не більше 2-3 хвилин ;

Небезпека 2

Унаслідок користування мобільними телефонами у людей виникає підвищена тривожність і схильність до психозів. Це пов'язано з тим, що тіло людини виконує роль антени для телефонів. Коли ми підносимо телефон до вуха – активність мозку зменшується (сповільнюється процес мислення). А для вирішення важливих завдань нам потрібне ясне мислення. Тому, щоб знайти вихід із ситуації існує рекомендація: дотриматися мінімального інтервалу між дзвінками – 15 хвилин.

Небезпека 3

Блискавка. Мобільний телефон стає смертельно небезпечним під час грому та блискавки у зв'язку з тим, що стає провідником, який посилює дію розряду, спрямовуючи його в тіло людини. Тому, опинившись під час грози в лісі, парку чи просто неба, необхідно хоча б відключити телефон і в жодному разі не намагатися розмовляти у свою слухавку.

Небезпека 4

Акумулятор. У засобах масової інформації неодноразово повідомлялося про те, що мобільні телефони хоч і дуже рідко, але вибухають. Щоб уникнути таких випадків, акумулятор до телефону необхідно купувати в спеціалізованих магазинах, салонах зв'язку, у фабричній упаковці і з гарантією.

Заходи безпечного поводження з мобільним телефоном

1. Носити апарат у спеціальних чохлах, аби уникнути контакту з тілом.

2. Не класти до кишені, особливо нагрудної.

3. Не припустимо носити телефон на шийному шнурочку, коли він звисає у ділянці сонячного сплетіння.

4. Не можна залишати телефон заряджатися на легкозаймистих предметах (папір, килим) і не ставити телефон на зарядку уночі, адже більшість апаратів вибухає саме під час зарядження.

5. Не купувати батареї невідомих виробників.

Рубрику веде інженер з охорони праці Л.А. Шмаюк

Ми проти паління

«Щороку близько 5,4 мільйонів людей помирають від хвороб, пов'язаних із тютюнопалінням – 80% із них знаходяться в країнах із низьким та середнім прибутком. Близько половини усіх курців помирають від хвороб, пов'язаних із тютюном, і дослідження також показують, що пасивне куріння впливає на усіх, хто знаходиться поруч. Якщо ми залишимо цю проблему невирішеною, кількість смертей від тютюнопаління збільшиться до 8 мільйонів у 2030 році»(зі звіту ООН).

Щорічно кожного третього четверга листопада відзначається Міжнародний день відмови від тютюнопаління. З метою підтримки такого світового руху в нашому технікумі в листопаді – грудні студентським самоврядуванням було організовано і проведено ряд заходів: конкурс плакатів «За здоровий спосіб життя», цикл виховних годин відповідно до теми в навчальних групах, анонімне анкетування студентів I-II курсу щодо ставлення до паління та зустріч студентів першого курсу з активістами студентського самоврядування «Ми проти паління».

Сьогодні ми хочемо представити результати

анонімного анкетування студентів I-II курсів щодо ставлення до тютюнопаління, яке проводили та аналізували студенти групи ЕК 2-1.

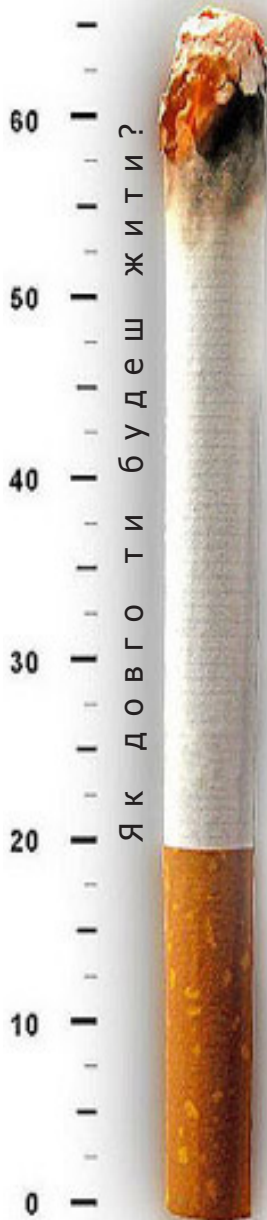
Звичайно, дуже хотілося б, щоб такі заходи змусили наших курців хоча б замислитись над питанням власного здоров'я та способу життя. Адже сучасна молодь аж ніяк не відрізняється особливими фізичними та психічними здібностями: задишка, втомлюваність, дратівливість, погана пам'ять, неухважність та ін.

Навіщо ж псувати те, чого вкрай не вистачає і що треба цінувати як найбільший дар, - власне здоров'я та свободу?

Свобода - це те, до чого ми прагнемо. Життя без цигарки - це теж свобода. Насправді існує багато причин, які є підставою для того, щоб позбутися шкідливої звички. Сподіваюсь, наша робота підштовхне вас до прийняття рішення позбутися самим або допомогти позбутися залежності близьким чи знайомим людям.

Питання анкети	Результати анкетування першого курсу. Опитано 212 осіб. З них 16% дівчата, 84% - хлопці.	Результати анкетування другого курсу. Опитано 230 осіб. З них 17% дівчата, 83% - хлопці.
1. Ваше ставлення до куріння: 1. ніколи не курив (ла); 2. намагався кинути; 3. курю; 4. курю час від часу; 5. кинув (ла)	1. 128 осіб - 60,4% 2. 1 студент 3-4. 36 осіб – 17% 5. 17 осіб – 8%	1. 52% 2. 1 студент 3-4. 27,4% 5. 17 осіб
2. Чому Ви курите? 1. щоб здаватися дорослим і незалежним; 2. щоб підтримати компанію; 3. щоб не сміялися і не вважали слабким; 4. подобається реклама сигарет; 5. щоб випробувати задоволення; 6. щоб бути таким, як усі; 7. це модно; 8. свій варіант	Більшість курців не змогли дати відповідь на це питання... 1. 1 студент 2. 3 особи 3. 4. 5. 3 6. 4 7. 8. Для заспокоєння, стреси, залежність, бо нудно, не можу кинути, конфлікти з дівчиною та ін..	Більшість курців не змогли дати відповідь на це питання... 1. 4 2. 9 3. 4. 4 відповіді 5. 13 6. 2 7. 8. Звичка (4 відповіді), стреси (5 відповідей), не можу кинути, щоб вбивати час.....
4. Як часто Ви курите? 1. одну-дві сигарети на тиждень; 2. одну-дві сигарети на день; 3. у середньому десять сигарет на день; 4. пачку сигарет на день; 5. інший варіант.	1. 6 осіб 2. 4 особи 3. 11 осіб 4. 2 студенти Решта від відповіді утримались.	1. 12 студентів 2. 17 3. 18 4. 8 студентів Решта від відповіді утримались.
5. Чи приховуєте Ви від оточення звичку курити? 1. так, від батьків, педагогів, друзів; 2. ні, не приховую.	1. 22 студенти 2. 7	1. 30
6. Чи курять члени Вашої сім'ї? 1. так, курять, зокрема й у квартирі (будинку); 2. так, курять, але за межами квартири (будинку); 3. ні, не курять.	1. 12 осіб – 6% 2. 60 студентів – 28% 3. решта	1. 17 осіб – 7,4% 2. 76 - 33% 3. решта
7. Що могло б спонукати Вас кинути курити? 1. таке саме рішення друга (друзів); 2. смерть від раку легень когось із близьких; 3. переконливі докази батьків, членів родини; 4. переконливі докази вчителів, викладачів; 5. цікаві дотепні передачі по телебаченню й радіо; 6. цікава література; 7. приклад батьків.	1. 7 відповідей 2. 6 осіб 3. 6 осіб 4. 1 студент 5. 6. 7. 4 особи	1. 8 відповідей 2. 5 осіб 3. 9 осіб 4. 1 студент 5. 6. 2 7. 12 осіб свій варіант: кохана людина, таке саме рішення друга, стан здоров'я, зростання цін, не вистачає стипендії, сила волі, спорт, дівчина...
8. Як змінилось Ваше ставлення до куріння в технікумі? 1. технікум ніяк не вплинув 2. з'явилося бажання кинути курити 3. саме в технікумі я почав курити.	2. 14 відповідей 3. 3 відповіді Решта відповіли «ніяк не вплинув».	2. 13 відповідей 3. 10 відповідей Інші варіанти: допоміг кинути; став більше курити; зупинив бажання почати курити; вирішив кинути, бо в моєму житті з'явився Сергій Григорович...

психолог ЧПТ М. Заболотна

Де народилося кохання

Де народилося кохання?
Де починається любов?
Чому нестримні всі бажання?
Питаю серце знов і знов.

Де пророста його коріння?
Хто живить душу навесні?
Я хочу знати любові Ім'я,
Явись, любове, хоч вві сні.

Себе питаю я щосили:
Чому порожньо на душі?
Коли далеко десь мій милий,
Коли пишу вночі вірші?

Питаю я: чому кохання
Приходить саме навесні?
Чому із вечора до рання
Складаю про любов пісні?

Кохання – щире і одвічне
Найбільше щастя на Землі!
Щоб залишалось воно вічним
Так сильно хочеться мені.

Благаю серце не забути,
Благаю душу не втрачати
Того стремління вічно бути
З тим, хто лишив в душі печать.

*О.О. Іщенко – викладач
вищої математики*

ШЕРЕНГА

Сірість буднів маса їсть
І має натомість –
не радість,
а крок попереднього чоловіка,
як вівторок має відтінок понеділка,
і як всі інші дні
починається вночі
і після сніданку, обіду і вечері,
вночі і закінчується...
Але якщо ти цей стрій порушиш,
Ох...ти повинен це зробити,
мусиш!
То відкриєш радість почуттів
І як і я відчуєш цей мотив,
Що грає у душі моїй.
Тому зроби наступний крок
убік
Не зважай на стогін,
чи може крик
Ти зміниш напрям свій
і світ,
що так близький до
мого

*В. Видовський
(ПС 1-1)*

Детство

- Я сколько книжек в детстве перечитал!!! – громко кричал мой брат, когда я сидел на твердом стуле и «пялился» в новый монитор. На то время ему был 21, и он учился на четвертом курсе университета на какого-то стилисту-режиссера.

Все, что меня окружало – это сдутые резиновые шарики, разбросанные праздничные серпантин и несколько открыток, которые остались после вчерашнего Дня рождения. Никогда еще в жизни я не обращал особого внимания на слова моего старшего брата, но и никогда не замечал за собой столь весело и насыщенно проведенных дней, как вчерашний. Казалось бы, обыкновенный день, который всегда должен отличаться от других. Почему-то он только

раз в году и, несмотря на то, что лет мне уже 15 (тогда я считал себя очень взрослым), я должен насладиться детством, которое почти закончилось...

В каком-то смысле я был прав, но никак до меня не доходила пара важных вещей, от которых могло бы зависеть светлое и яркое будущее.

– Жизнь большая! Еще успею! – продолжал я отвечать брату, поднимая нижнюю челюсть чуть выше верхней.

Так длился час за часом, а занимательная игра на компьютере все не заканчивалась. Но молодые и здоровые глаза заливались слезами от боли и перенапряжения, поэтому я решил выключить игру и включить музыку, что бы немного расслабиться. Я был уверен: «Жизнь большая, но короткая, и я должен раскрыть все тайны сего непревзойденного никем робота».

– Детство скоро закончится, и я даже не успею отгулять свое! Одна учеба, учеба, да сколько можно, оставьте меня в покое! Еще пару лет и работа, работа, работа, изо дня в день, семья эта и все такое... А молодость? Уйдет и все? Нет, не надо мне такого, – продолжал возмущаться я.

На этот раз брат молча опустил голову и закрылся в своей комнате, включив музыку громче моей, и начав выполнять очередное задание из

НАША ТВОРЧІСТЬ

по учебе. Мне казалось, я могу понять любого, помогаю всем, так почему же меня никому не удается понять.

- Вы же тоже были детьми, или забыли? – бурчал я себе под нос.

Моя музыка длилась недолго, так как мне уже тошнило от заезженных песен, да и игру я выключил не так от боли глаз, как от реальной скуки, ведь пришлось переиграть ее несколько раз. Нашла на меня какая-то вынужденная тоска от того, что вроде все у меня есть, и не знаю: чего хочу; все вроде видел, да и как-то толком поговорить с людьми не о чем. У друзей у всех свои интересы: тут школа, там поступление, еще и родители дают; я же, в свою очередь, потерянный, хотя.... Нет, я так не считаю.

А в комнате после днюхи реальный бардак, надо бы хоть чуть-чуть разгрести. Конечно, вчера тут все так танцевали, как-будто в последний раз. Но убирая в комнате и пытаюсь найти свой телефон где-то под кроватью, я там нащупал что-то нежное, вроде кусочек то ли ткани, то ли еще чего, но не мог достать. Пришлось отодвинуть диван. Как бы ни казалось Вам это странным, это был лепесток розы, но потом я увидел еще несколько и, ни много удивился. Тут же начал вспоминать, размышлять: «Как эти лепестки оказались там?» Возможно, другой человек не обратил бы особого внимания, выкинул, да и все, но меня это чего-то зацепило. Через пару минут мысли пошли о маме, ведь с чего бы мне дарили розы.

- Да, конечно, вчера папа моей маме подарил огромным букет роз, - разбирался я сам с собой.

Тут же вспоминаю: «А какие слова были сказаны ей тогда». Стыдно признаться, я чуть не расплакался. Папа вчера вспомнил все самые трогательные моменты, которые произошли 15 лет назад, как он все помнит?... Много мыслей пробежало в голове, и все тут же смешалось, а потом как будто стало на места, и вот в голове опять мама и эти примерзшие и вялые лепестки на ладошке....

Да и не думал, что в тот момент моя жизнь серьезно поменяет направление, смысл, да и вообще... Казалось, что могут сделать с человеком впитанные слова родных и пара жизненных картинок. Меня ужасно осенило! Как будто какой-то взрыв где-то на другом конце планеты, а у меня щелчок от радиации. Сколько лет прошло уже. И что же на самом деле значит слово «детство»??? Ведь не известно сколько и кому еще осталось.

- Мама, сколько ты сделала для меня, - все так же тихо шептал я, - А сколько я для тебя? Да и для кого я вообще ЧТО сделал, что бы запомнилось до седины волос? Ммм..., сколько лет? 15 - это ровно половина от 30. А 30 - это вполне образованный человек, имеющий хоть какую-то

работу, может даже семью, если повезет. Это человек, который уже добился чего-то в жизни и оставил какой-то след. Вы скажете: «Да время еще есть!» - как и я в 15. И вы будете правы, оно есть, но каждое время существует для своего. «Никогда не будет ничего потом, будет и есть только здесь и сейчас. Для того то нам и дано детство. Когда как не в детстве, мы так сильно взрослеем, именно в детстве мы успеваем быть маленькими детьми и, в то же время, такими взрослыми, делающими свой выбор, идя на какие-то поступки ради чего-то. Мы по маленькому кусочку лепим себе жизнь, возможно даже для кого-то, что бы чья-то потом стала лучше, что бы нашим детям было проще, а родители гордились нами. Ведь мало кто наверное задумывался, а почему мы так сильно и быстро меняемся внешне именно в детстве, это намек на то, что мы с огромной силой должны меняться и в душе, ведь по-другому мы перестанем быть совместимы с природой, и мир потеряет свой истинный смысл. Нам дано это особое время, под таким простым и загадочным названием «детство», чтобы подготовиться и понять этот мир, чтобы чуть

позже, став взрослыми, объяснять другим и таким же. Чтобы потом жить уже для кого-то и ради кого-то, пожив чуть-чуть для себя», - такие мысли последние 10 минут пробежали у меня в голове, и все это - вялые лепестки роз, которые ненасытные музыкой дети затоптали вчера под кроватью.... Да все было именно так! Я действительно понял значение слова «детство». И что оно никогда не сравниться с остальной жизнью. Главное, его не упустить. Сейчас - ради себя. Чуть позже - ради кого-то. «Ведь сколько дорог сейчас открыто передо мной, и сколько шансов мне сейчас дано, - не покидали раскрытия меня, - неужели так сложно было понять раньше, и, прибавив сил, лепить жизнь дальше». А пугало меня единственное: «А если я сделаю ошибку и не смогу исправить никогда?!» Вдохнув глубоко свежий воздух проветренной комнаты, я опять вспомнил значение слова «детство»: «Шансов немного, но он не один. Если это детство, значит в нем ребенок, а разве можно обмануть ребенка, не дав ему дополнительный шанс».

Много лет прошло с того дня, а эту историю рассказывать я могу вечно! После нее, не теряя ни минуты, я начал жить в детстве, ценя все его преимущества и возможности. Все, что было интересно до этого, стало пустой потерей времени, о чем я действительно жалею. Я прожил целую жизнь по принципу: «Делай то, что хочешь, а не то, что боишься пропустить и не успеть. Ведь успеем все, а о детском и невероятно повзрослому ценном желании можно забыть, спустя 15 лет вспомнив, горько разрыдаться!»

А у вас внутри не завалилась ли коробочка впитанного, может щелчок просто не слышно?

О. Прокопенко

КОНКУРС ОБЛИЧЧЯ «ПОЛІТЕХНІКА»

Тищенко Богдан
ЕП22

Лукіянчук Анастасія
ЕК11

Думки, мрії, живі істоти, гвалт міста, радість і турбота, – це те, що оточує мене кожного дня. Інколи ось так зупинишся на хвилюнку і потім вже не знаєш: чи бігти за тим світом навздогін у безкінечній гонитві, чи залишити все, як є.

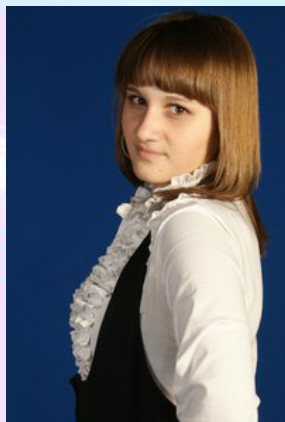
Так зупиняється час і в моєму житті, коли я розважаюся з друзями.

Але я між розвагами не забуваю і навчатися. Хоча про мене не скажеш, що він «знайшов себе в науці». Так, деякі предмети даються мені не дуже добре, але я докладаю значних зусиль для того, щоб досягти кращого результату.

Для мене головними найвищими цінностями є сім'я, навчання, а також мої друзі. У житті людини вищі цінності визначають сенс її існування, з якого випливає вся її мотивація.

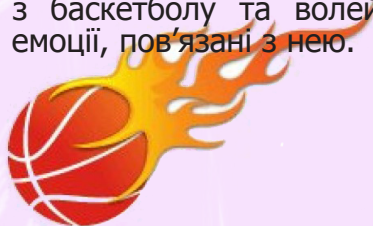

Я, Лукіянчук Анастасія Олегівна, народилась та живу в м.Черкаси. Навчатися в ЧПТ мені дуже подобається, тут можна відкрити себе та свої здібності, а викладачі, які працюють з нами – найкращі. Беру активну участь у житті технікуму та своєї групи. Хотіла б професійно займатись акторською діяльністю. Коли у мене запитують: чи є у мене мрія, я відповідаю, що хотіла б добре закінчити технікум та поступово підніматися по кар'єрним сходинкам, бо саме завдяки тяжкій праці можна чогось досягти в житті.

Майборода Ілона
ОД11

Активна, комунікабельна, весела, емоційна. Займаюсь спортом, танцями, довгий час відвідувала студію танцю з хіп-хопу. Брала участь у танцювальному шоу «Майданс», представляючи ЧПТ. Зараз займаюсь спортом, відвідую секцію з баскетболу та волейболу. Обожаю весну і емоції, пов'язані з нею.

Маршутпа Владислав
РА22

Веселий, активний, відповідальний. Люблю гуманітарні дисципліни. На I курсі вперше у житті спробував себе у жанрі ораторського мистецтва – розповів гумореску Павла Глазового «Кухлик», тепер беру активну участь у багатьох загальнотехнікумівських заходах. З дитинства захоплююсь автосправою, люблю подорожувати та мрію згодом мандрувати на власному авто. Пишаюсь ЧПТ та обраною спеціальністю.

Головний редактор А.А. Волошина, відповідальний редактор С.Г. Сердюк, коректор Н.Д. Галат, верстка О.І. Коць, фото Г.Г. Блонський, М.І. Мигаленко
E-mail: Gazeta_new@ukr.net
Тираж: 700 прим.

Віддруковано ФОП Чабаненко Ю.А.,
Україна, м.Черкаси,
вул. О. Дашкевича, 39,
тел. 0472 45 - 99 -84,
e-mail:office@2upost.com